

— mõista käesoleva menetluse ja Üldkohtus toimunud menetluse kohtukulud välja Campinelt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse esimeses väites märgib komisjon, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta järeldas, et komisjon on rikkunud ETL artikli 266 lõiget 1, keeldudes maksmast Campinele ja Campine Recyclingule (edaspidi „Campine“) viivitusintressi, mis on arvatud Euroopa Keskpanga poolt oma peamiste refinantseerimistingute jaoks kehtestatud intressimäära alusel, mida on suurendatud 3,5 protsendipunkti võrra, kui komisjon maksis 11. detsembril 2019 tagasi selle trahvisumma, mille Campine oli ajutiselt tasunud vastavalt komisjoni 8. veebruari 2017. aasta otsusele C(2017)900 final⁽¹⁾ juhtumis AT.40018, kui ta rakendas Üldkohtu 7. novembri 2019. aasta kohtuotsust T-240/17, selle perioodi eest, mis jääb ajutise tasumise ja summa tagasimaksmise vahele. Esimese väite põhjenduseks sedastab komisjon järgmist:

- (i) Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta järeldas, et kahju hüvitamise hagi tingimused olid täidetud (esimese väite esimene osa);
- (ii) Üldkohus rikkus õigusnormi, kohaldades valesti liidu õigust kohaldatava intressi kohta, et täita kohtuotsuseid, millega tühistatakse või vähendatakse konkurentsivaldkonna trahve (esimese väite teine osa);
- (iii) Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta järeldas, et komisjon oli rikkunud ETL artikli 266 lõiget 1, jättes maksmata viivitusintressi Campine taotletud summa pealt (esimese väite kolmas osa);
- (iv) vaidlustatud kohtuotsus on vastuolus kohtupraktikaga, mis eelneb kohtuotsusele Printeos (esimese väite neljas osa);
- (v) Üldkohus tegi vea, kui ta järeldas, et konkurentsivaldkonna trahve tühistavate kohtuotsuste *ex tunc* mõju tähendab tagasiulatuvat kohustust maksta trahvid tagasi enne, kui need on tühistatud (esimese väite viies osa);
- (vi) Üldkohus tegi vea, kui ta järeldas, et kohustus maksta viivitusintressi alates kuupäevast, kui ajutiselt tasuti trahv, mida Euroopa Kohus on vähendanud, ei vähenda selle trahvi hoiatavat mõju (esimese väite kuues osa).

Juhul kui Üldkohus ei nõustu apellatsioonkaebuse esimese väitega, märgib komisjon oma teises väites, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et komisjon pidi tasuma viivitusintressi, mis on arvatud Euroopa Keskpanga poolt oma peamiste refinantseerimistingute jaoks kehtestatud intressimäära alusel, mida on suurendatud 3,5 %.

Apellatsioonkaebuse kolmandas väites märgib komisjon, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et komisjon võlgnes liitintressi alates trahvi osalise tagasimaksmise kuupäevast.

⁽¹⁾ Komisjoni 8. veebruari 2017. aasta otsus C(2017) 900 final ETL artikli 101 järgse menetluse kohta (juhtum AT.40018 — autoakude ringlussevõtt).

SE 19. mail 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 8. märtsi 2023. aasta otsuse peale kohtuasjas T-763/21: SE versus komisjon

(Kohtuasi C-309/23 P)

(2023/C 252/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: SE (esindaja: *avocate* L. Levi)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- seetõttu rahuldada apellandi poolt esimeses kohtuastmes esitatud hagi;
- mõista kõik apellatsioonistme ja esimese kohtuastme kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuse põhjendamiseks 11 väidet.

- 1) Üldkohus leidis ekslikult, et väited muude teenistujate teenistustingimuste (edaspidi „teenistustingimused“) artiklite 2 ja 9 rikkumise kohta on vastuvõetamatud (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 33–36).
- 2) Üldkohus leidis ekslikult, et Blue-Booki praktikandid on üks neljast komisjoni heaks töötava personali rühmast (punkt 78).
- 3) Vanuselise diskrimineerimise käsitlemine kaudse, mitte otsese diskrimineerimisena (punkt 56).
- 4) Õigusnormi rikkumine (punktid 70–71 ja 75), et põhjendada kaudset diskrimineerimist otsesele diskrimineerimisele kohaldatavate õigusnormidega.
- 5) Vanuse alusel diskrimineerimise põhjendamiseks vajaliku kõrge tõendamisstandardi kohaldamata jätmine (punktid 62–89).
- 6) Õigusnormi rikkumine õiguspäraste eesmärkide leidmisega (punktid 62–64 ja 65–72).
- 7) Õigusnormi valesti tõlgendamine ja rikkumine (punkt 73) järelausega, et eesmärgid pakuvad avalikku huvi.
- 8) Õigusnormi rikkumine järelausega, et Blue-Booki praktikandid ei olnud eelistatud, sest konkurss oli avatud ka teistele personali rühmadele (punktid 80–81).
- 9) Vale järelaus, et erinev kohtlemine vanuse alusel on proportsionaalne (punktid 84–89).
- 10) Üldkohus leidis ekslikult (punktid 91–96), et personalihalduse ja julgeoleku peadirektoraat on saanud volituse kehtestada konkursile lubamise nõudena „maksimaalselt kolme aasta pikkuse erialase töökogemuse“ nõude.
- 11) Üldkohus jättis ekslikult käsitlemata erinevuse teatise PERS(2018) 38/2, mis nägi ette nõude „maksimaalselt kolme aasta pikkune töökogemus [...] mis on omandatud 5 aasta jooksul enne avalduse esitamist“, ja personalihalduse ja julgeoleku peadirektoraadi kehtestatud üldise „maksimaalselt kolme aasta pikkuse erialase töökogemuse“ nõude vahel.

**Association Trinationale de Protection Nucléaire'i (ATPN) 30. mail 2023 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (kuues koda) 30. märtsi 2023. aasta otsuse peale kohtuasjas T-567/22: ATPN versus
komisjon**

(Kohtuasi C-340/23 P)

(2023/C 252/40)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Association Trinationale de Protection Nucléaire (ATPN) (esindaja: *avocate* C. Lepage)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon